

— uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

Zprv se žalobkyně domnívá, že antidumpingové clo stanovené napadeným nařízením je protiprávní v rozsahu, v němž metoda použitá k výpočtu početně určené běžné hodnoty je v rozporu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení. Při početním určení běžné hodnoty žalovaná použila ziskové rozpětí ve výši 58,89 %, vypočítané na základě domácích prodejních cen, jež pro žalobkyni nejsou reprezentativní. Použití takového ziskového rozpětí je neslučitelné s článkem 2 základního nařízení. Početní určení běžné hodnoty totiž trpí zásadním rozporem v rozsahu, v němž metoda použitá žalovanou pro početní určení běžné hodnoty vede ke stejnému výsledku, jako kdyby se běžná hodnota zakládala na nereprezentativních domácích prodejních cenách. Taková metoda je v rozporu s ustálenou praxí Komise a Rady, jakož i s judikaturou Tribunálu a Soudního dvora. Krom toho není výchozí ziskové rozpětí ve výši 58,89 % „přiměřené“. Nakonec se žalovaná za účelem uplatnění ziskového rozpětí, které není „přiměřené“, při početním určení běžné hodnoty vývozů žalobkyně nesprávně opírá o judikaturu vycházející z rozhodnutí WTO.

Zadruhé se žalobkyně rovněž domnívá, že metoda použitá k výpočtu početně určené běžné hodnoty je v rozporu s čl. 2 odst. 6 základního nařízení, jelikož domácí prodeje žalobkyně nebyly uskutečňovány „v běžném obchodním styku“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 třetího pododstavce a čl. 2 odst. 3 druhého pododstavce základního nařízení.

Žaloba podaná dne 17. června 2011 — Kadio Morokro v. Rada

(Věc T-316/11)

(2011/C 226/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Mathieu Kadio Morokro (Cocody, Pobřeží slonoviny) (zástupce: S. Le Damany, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— vyslovit zrušení Rozhodnutí Rady 2011/221/SZBP ze dne 6. dubna 2011 ⁽¹⁾ a nařízení Rady (EU) č. 330/2011 ze dne 6. dubna 2011 ⁽²⁾, v rozsahu, v němž se týkají žalobce,

— uložit Radě Evropské unie náhradu všech nákladů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává žalobního důvodu vycházejícího z porušení povinnosti uvést odůvodnění v rozsahu, v němž toto opatření nebo toto nařízení porušuje článek 296 SFEU, podle něhož musí být právní akty orgánů Unie odůvodněny. Žalobce uvádí, že jednak odůvodnění neumožňuje pochopit důvody, z nichž byl žalobce zařazen na seznam osob obsažený v příloze uvedeného rozhodnutí a nařízení, ohledně kterýchžto osob byla přijata určitá omezující opatření, a jednak tento nedostatek odůvodnění zbavuje žalobce možnosti účinně zpochybnit omezující opatření uložená proti němu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2011/221/SZBP ze dne 6. dubna 2011 o změně rozhodnutí 2010/656/SZBP, kterým se obnovují omezující opatření vůči Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L, s. 20).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 330/2011 ze dne 6. dubna 2011 o změně nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L, s. 10).

Usnesení Tribunálu ze dne 8. června 2011 — Komise v. Association Fédération Club B2A

(Věc T-356/09) ⁽¹⁾

(2011/C 226/60)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda čtvrtého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 7.11.2009.